

[Aase Olesen]

og bil i carporten. Det hele skulle være der, når man startede. Ikke noget med at starte efter evne, for man kunne jo låne sig til det, og skattesystemet belønnede det.

Nu får vi et skattesystem, som bestemt ikke belønner den slags gældsætning. Det bliver svært, tror jeg, at få folk til at indse, at nu spiller klaveret anderledes, men det vil gå op for folk – selv om det ikke er sket endnu – når skattereformen træder i kraft. Dette er yderligere en understregning af, at det er alvor. Det er en punktafgift på private lånerenter, og der skal selvfølgelig noget tid til, inden det går op for folk, at det er en god idé at undgå at finansiere sit private forbrug ved hjælp af lån.

Så har man kritiseret meget, at bagatelgrænsen for denne afgift kun er 50 kr. Det kan jeg godt forstå. Jeg synes også, at når man taler om en pensionsindbetaling, er et beløb på under 200 kr. noget lille. Derfor tror jeg også, de fleste, der får en sådan afgift, vil gå hen og droppe den i statskassen.

Men der er én ting, man slet ikke tænker på, og det er det, der har været argumentet for, at vi har accepteret en langt lavere bagatelgrænse. Det er, at en afgift på 50 kr. svarer til et lån på knap 2.500 kr. Skulle vi op på en afgift på 200 kr., så er vi oppe på et lånefinansieret forbrug på 8.000-9.000 kr.

Da dette er, om jeg så må sige, en psykologisk lov, ønsker vi ikke at give kontoordninger og andre, der opererer med og spekulerer i folks forbrug, det gode reklameslogan, at nu har regeringen og de Radikale altså givet mulighed for en afgiftsfri lånegrænse på 8.000-9.000 kr. Man kan sige, at der nok ikke er nogen, der stifter lån af den grund. Det er muligt, men virkningen vil i hvert fald være meget ubehagelig, hvis man anvender en sådan lånegrænse som et rent og skært reklameelement.

Det er grunden til, at jeg i hvert fald for mit vedkommende har sagt, at så må vi hellere tage det grin, der bliver omkring de 51 kr., for jeg tror godt, folk selv kan finde ud af at gå hen og lægge dem i statskassen, hvis ikke de gider gå i banken eller i forsikrings-selskabet med dem.

Til sidst er der ændringsforslagene. SF har stillet en række ændringsforslag, hvor som nævnt det første vil blive taget op, men blev flyttet over i en anden lovgivning, nemlig i boligministerens.

Om de øvrige ændringsforslag vil jeg sige, at de er meget beskedne i forhold til det, SF først havde tænkt sig. Det ændringsforslag, man fik analyseret, kunne ikke bruges – ikke blot fordi man fik det tre kvarter før betænkningssagens afgivelsen. Jeg går ud fra, at hr. Jes Lunde kan bekræfte, at selv om man fik det sent, må man indrømme, at ændringsforslaget var uspiseligt. Hvis ikke det er tilfældet, vil jeg da opfordre hr. Jes Lunde til at fremsætte det som ændringsforslag mellem anden og tredje behandling, så vi kan få debatteret det.

Sagen er, som jeg indledte med at sige, at SF har ingen problemer med at beskatte erhvervslån. Det har alle andre her i Folketinget – måske undtagen VS. SF har åbenbart heller ingen problemer med at friholde de store spekulanter, der er kommet til i de senere år, og heller ingen problemer med at give erhvervsdrivende mulighed for så at sige at hamstre renteudgifter to gange. Det er det, der er problemet i SFs ændringsforslag, og derfor har SF ganske kløgtigt undladt at stille det, og det synes jeg da er i orden. Det har altså ikke noget at gøre med, tror jeg, at man fik forklaringen eller analysen tre kvarter før betænkningssagens afgivelsen, hvilket selvfølgelig – det giver jeg ret i – er yderst betænkeligt.

Så sagde hr. Jes Lunde én ting mere, nemlig at der skulle være kommet nogle signaler fra Det Radikale Venstre om at interessere sig for at regulere ved lånekilden. Nej, signalerne var, at vi syntes, at Socialdemokratiet med halvanden linjes konstruktivt betækningsbidrag skyldte Folketinget en forklaring på, hvordan man ville gøre det. Vi er ikke interesserede, og det har vi sagt fra marts.

Jeg gentager mit spørgsmål til hr. Lykketoft: hvordan vil man, hvis man skal styre med regulering ved lånekilden, klare de udenlandske lånekilder? Jeg fik ikke noget svar i første omgang. Nu regner jeg med at få det.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Fru Aase Olesen leverede et gribende svar for, at lige præcis denne skat eller afgift kunne laves om til en pensionsordning, og sagde, at det var helt uforståeligt, at Socialdemokratiet ikke ville lade folk selv bestemme, hvad deres penge skulle bruges til.